

Het volgen van de *Salaf*

Vraag: Wat is de *Ḥukm* (regelgeving) over het volgen van de weg van de *Salafu-ṣ-Ṣāliḥ*[1] in *ʿAqīdah* (geloofsovertuiging), *ʿIbādah* (aanbidding) en *Daʿwah* (het uitnodigen naar Allāh's Weg). Is dit aangeraden of verplicht?

Antwoord van ʿAllāmah Ṣāliḥ b.[2] ʿAbdillāh al-Fawzān[3] {حَفِظَهُ اللهُ}[4]:

"

Het is **verplicht** om *Ahlu-s-Sunnah wa-l-Jamāʿah*[5] te volgen in *ʿAqīdah* (geloofsovertuiging), in *Aʿmāl* (daden), en in de *Jamīʿ Umūr* (alle aspecten van) de religie en het wereldse leven. Het is verplicht voor elke moslim. In feite, zegt Allāh {جَلَّ وَعَلا}[6] «in *Sūrah at-Tawbah* 9:100»:

﴿وَالسَّابِقُونَ الأَوَّلُونَ مِنْ الْمُهَاجِرِينَ وَالأَنصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾

En de eersten die de islam van de Muhājirūn omarmden (degenen die migreerden van Mekka naar Medina) en de Anṣār (de burgers van Medina die ondersteuning gaven aan de Muhājirūn) en degenen die hen in Iḥsān (goedheid) volgden, Allāh is tevreden met hen zoals zij tevreden zijn met Hem.

Het volgen van hen is verplicht voor elke moslim.

Hij ﷺ[7] heeft gezegd:

وستفترق هذه الأمة على ثلاث وسبعين فرقة كلها في النار إلا واحدة ،

قالوا من هي يا رسول الله قال: من كان على مثل ما أنا عليه اليوم وأصحابي.

Deze Ummah (moslimgemeenschap) zal zich opsplitsen in 73 Firqah (groeperingen). Alle zullen an-Nār (Het Vuur) binnentreden, behalve één. Zij «de Ṣaḥābah» zeiden: Wie zijn

dit, O boodschapper van Allāh?" Hij zei: Degenen die zich op datgene bevinden waar ik & mijn Aṣḥāb (metgezellen) hedendaags op zijn «i.e. de Qurʾān & Sunnah».[8]

Dit is wat de boodschapper ﷺ heeft geadviseerd «i.e. opgedragen om te volgen.»

❞

Bron: alfawzan.af.org.sa | Rubriek: *Fatāwá* | Onderwerp: *Wājib al-Fard Atbāʿ Ahlu-s-Sunnah wa-l-Jamāʿah fī al-ʿAqīdah (De plicht van het individu om de mensen van de Sunnah in hun credo te volgen.)*

---

[1] De *Salafu-ṣ-Ṣāliḥ* zijn de vrome moslims van de vroegere generaties, in het bijzonder:

- de *Ṣaḥābah* (metgezellen van de profeet ﷺ),
- de *Tābiʿīn* (de metgezellen van de *Ṣaḥābah*)
- de *Atbaʿ at-Tābiʿīn* (de metgezellen van de *Tābiʿīn*) Vaak wordt de term samengevat als de ‘vrome voorgangers’.

[2] In academische literatuur is “b.” een afkorting van het Arabische woord *bin* of *ibn* (afhankelijk van de grammaticale context). Het betekent ʿde zoon vanʾ. Je schrijft ze respectievelijk in het Arabisch als: بن/*bin* & ابن/*ibn.*

[3] Net zoals zijn meeste bekende leraar (Imām ibn Bāz), groeide hij op zonder zijn vader wegens diens overlijden. Desalniettemin, ontwikkelde Shaykh al-Fawzān zich tot één van de kopstukken van de *Salafī Daʿwah* van dit tijdperk.

[4] {حَفِظَهُ اللّٰهُ}:

Geschreven in transliteratie als {*Hafiẓahullāh*}, is doorgaans een *Duʿāʾ* (smeekbede) die wordt geschreven of opgezegd na het noemen van de naam van een moslim. Qua betekenis, kiezen vertalers vaak voor *Moge Allāh hem behouden/beschermen.*

[5] Je merkt op dat de vragensteller vraagt naar de weg van de *Salafu-ṣ-Ṣāliḥ*. Echter, de Shaykh gebruikt in zijn antwoord de term *Ahlu-s-Sunnah wa-l-Jamāʿah*. De termen zijn in betekenis hetzelfde. Voor meer informatie, zie ons eerder gepubliceerd artikel, genaamd *Salafu-ṣ-Ṣāliḥ & Ahlu-s-Sunnah wa-l-Jamāʿah* van Imām ʿAbd al-ʿAzīz b. ʿAbdillāh b. Bāz.

[6] {جَلَّ وَعَلاَ}

(Tr. Jalla wa-ʿAlā) Dit is een eerbiedwaardige uitdrukking waarmee we de grootheid, verhevenheid en superieure status van Allāh benadrukken.

[7] Binnen de islamitische etiquette is het gebruikelijk een specifieke smeekbede uit te spreken na het noemen van de Profeet Moḥammad. Het wordt vaak op de volgende manier geschreven: {صلى الله عليه وسلم} {*Ṣallā ʾllāhu ʿAlayhi wa Sallam*} Dit betekent contextueel: "*Moge Allāh's vrede en zegeningen met hem zijn.*"

[8] Één van de *Aḥādīth* die zeer bekend is bij de meeste moslims en zelfs de niet-moslims. Er zijn talrijke bronnen voor te vinden, onder andere:

Sunan at-Tirmidhī, nr. 2641 | Imām Moḥammad b. Naṣr al-Marwazī in *As-Sunnah*, nr. 59 | Imām Moḥammad b. ʿAbdilāh al-Ḥākim in *al-Mustadrak ʿAlá aṣ-Ṣaḥīḥayn*, 1/218 | Imām Moḥammad b. al-Ḥusayn al-Ājurrī in *ash-Sharīʿah*, nr. 23 | Imām Hibatullāh b. al-Ḥasan al-Lālikāʾī in *Sharḥ Uṣūl al-iʿtiqād*, nr. 147 | Imām ibn Baṭṭah al-ʿUkbarī in *al-ibānah*, nr. 196.

In een andere *Riwāyah* (overlevering) met een iets andere verwoording, maar met exact dezelfde betekenis:

وَتَفْتَرِقُ أُمَّتِي عَلَى ثَلاَثٍ وَسَبْعِينَ مِلَّةً كُلُّهُمْ فِي النَّارِ إِلَّا مِلَّةً وَاحِدَةً قَالُوا وَمن هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ مَا أَنَا عَلَيْهِ وأصحابي